

jaa ofte fremsførte Tanker om det Hensigtsmæssige i, at der fra Statens Side gjøres Noget ogsaa for Skovvæsenet. Derinde ligge som bekendt store Strækninger, omirent 6000 Tdr. Land, som ere bedækkede med Flyvesand og altsaa aldeles ikke egne sig til Dyrkning. For en Deel har siden blev en Deel af dette Areal, omtrent 2,500 Tdr. Land, til Sandflugtens Dæmpning beplantet med Skov, som nu vorer frodigt, og dette viser, at disse Strækninger netop egne sig til Skovbrug; men nu er der tilbage en 3 à 4,000 Tdr. Land, som ere tillagte Gaardene i forfjellige Byer rundt omkring som Dverdrevslodder. Som saadanne gjøre de imidlertid næsten ingen Nytte, medens de derimod skade de tilgrændsende Communer, idet de bidrage til at samle en uforholdsmæssig Mængde fattige Mennesker paa enkelte Steder, hvorved jo Udgifterne forøges. Et stort Gode vilde det i mine Tanker være, om disse Strækninger bleve beplantede med Skov, idet de derved vilde komme til at frembringe Noget og derhos vilde gavne hele Egnen, idet en Beplantning der vilde bidrage til at bryde den skarpe Nordvestvind, som i Nærheden af Skattegattet skader Vegetationen saameget. Men da dette ikke kan skee ved Private, fordi de aldrig kunne blive enige, og det ikke godt kan lade sig gjøre at beplante et Stykke hst og et andet Stykke her, saa forekommer det mig, at det vilde være særdeles hensigtsmæssigt, om Regjeringen f. Ex. bortfolgte et Par Smaaskove, Valdbjægn og Højbjergbegn, som ligge længere inde i Landet og vore paa gode Sorder, og istedet derfor kjøbte disse øde Strækninger og lod dem beplante med Skov. Ved at tale om Skove, kommer jeg til at tænke paa Forstemsbedsmændene; det forekommer mig, at der ligeoverfor dem kunde være Noget at gjøre i Retning af Bejparelser. Af Anmærkningerne til Finantsloven fremgaaer det, at der alene til Lønning af disse Embedsmænd medgaaer omtrent 80,000 Rbd. eller omtrent en Fjerdedeel af den Nettoindtægt, som Skovene give. Naar man husker paa, at de allerfleste Forstemsbedsmænd have en

Sordlod, som i Forening med den Ret, de have til at græsse Røer i Skovene, omtrent maa være tilstrækkelig til at underholde en Familie, saa forekommer det mig at være temmelig meget at anvende et saadant Beløb til deres Lønning. — Hvad Postbefordringen angaaer, da kan det ikke Andet end glæde mig at see, at der saavel fra den høitagede Regjering som fra det høie Things Side gjøres saameget for Landdistricternes Postforbindelse; men ved Siden deraf kan jeg ikke Andet end beklage, at det nordlige Sjælland hidtil har nydt saa lidet Godt af denne Smødefommen. Det er saaledes ikke længe siden, at Helsingø, der snart kan blive en lille Kjøbstad, som ligger et Par Mil nord for Frederiksberg, har faaet Postexpedition, og efterat dette er skeet, foregaaer desuden Postforbindelsen paa den Maade, at Vedkommende, som fører Posten, er henviist til privat Fortjeneste. Det er saaledes ikke saa sjældent, at Rejsende maae tage Plads mellem Dtonder og Hvedebrødskurve o. s. v., og Befordringen skeer kun 6 Gange om Ugen, hvilket er til stor Gene for det reisende og corresponderende Publicum og den Mængde Handlende, der er paa Egnen. Der har ogsaa gjentagne Gange været indgivet Andragende til Generalpostdirecteuren om en Forbedring i saa Henseende, og da navnlig om at faae en daglig Postbefordring derude; i disse Andragender er det paaviist, hvorledes en Masse Breve og Rejsende derude fra befordres, men denne Begjæring er ikke bleven bevilget. Jeg vilde derfor tillade mig at henstille til den høitagede Minister, om han, hvis en forbedret og da navnlig en daglig Postbefordring ikke kan komme istand paa anden Maade, da ikke vilde forhøje Posten under B. 2 i § 6 i Finantsloven med nogle Hundrede Rigsdaler. — Der er endnu en Ting, hvorpaa jeg gjerne vilde henlede Opmærksomheden; det er Fiskeriet. I mine Tanker er det beklageligt, at en Indtægtskilde, der sprudler saa stærkt som Fiskeriet i Danmark, ikke benyttes mere, end det i Virkeligheden er Tilfældet. Det forekommer mig derfor, at der fra Re-